

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน เพื่อที่จะกลับมามีพละนาถยดีเสมอและมั่งคั่งเสมอ ในเวลานี้ลูกต้องประกันร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของลูกโดยตรง เป็นไปในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกจะสามารถรับการประกันที่ไม่มีขีดจำกัด
- คำถาม:** ลูกควรเตือนกันและกันเกี่ยวกับอะไรเพื่อที่ลูกทั้งหมดจะสามารถก้าวหน้าไปได้?
- คำตอบ:** เตือนกันและกันว่าละครกำลังจะสิ้นสุดลงและเราต้องกลับบ้าน เราได้เคยเล่นบทบาทที่มานับครั้งไม่ถ้วน เราได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดของเรา ในเวลานี้เราจะเอาเครื่องแต่งกายนี้,ร่างกายนี้,ออกไปและกลับบ้าน นี่คืองานรับใช้ของลูกนักสังคสมสเคราะห์ทางจิต ลูกนักสังคสมสเคราะห์ทางจิตต้องเฝ้าแต่ให้สาสนนี้แก่ทุกคน: ลิ้มร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่าง และจดจำพ่อและบ้าน
- เพลง:** ทั้งบัลลังก์ของท่านไว้บนท้องฟ้าและลงมาสู่พื้นโลก...

โอมซานติ เพลงนี้ถูกร้องเป็นพิเศษในที่ที่มีกิตะพาทซาลา (สถานที่ศึกษากิตะ) ผู้ที่พูดก็ตะรื่องคำพูดนี้ก่อน แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าเป็นผู้ใดที่พวกเขากำลังเรียกหา ในเวลานี้มีการประณามศาสนา เริ่มแรกมีนักสวด แล้วก็คำตอบ (จากกิตะ) พวกเขาเรียกหา: ได้โปรดมาและพูดความรู้ของกิตะ เพราะบาปได้เพิ่มขึ้นอย่างมาก แล้วก็มีการตอบ (จากกิตะ) ว่า: เมื่อดวงวิญญาณของบาร์ตไม่มีความสุขและมีบาป เมื่อมีการประณามศาสนา และแล้วเป็นเวลานั้นที่พ่อมา ท่านต้องเปลี่ยนรูปของท่าน ดังนั้นอย่างแน่นอนท่านจะเข้ามาในร่างมนุษย์ ดวงวิญญาณทั้งหมดเปลี่ยนรูปของพวกเขา ตั้งแต่เดิมลูกดวงวิญญาณนั้นไม่มีตัวตน ลูกมีตัวตนเมื่อลูกมาที่นี่ แล้วลูกก็เรียกได้ว่าเป็นมนุษย์ ดวงวิญญาณมนุษย์ในเวลานี้ไม่บริสุทธิ์ และเป็นบาป และดังนั้นพ่อจึงต้องเปลี่ยนรูปของพ่อและมา เช่นที่ลูกมีตัวตนจากไม่มีตัวตน ในท่านองเดียวกัน พ่อก็ต้องเปลี่ยนจากไม่มีตัวตนเป็นมีตัวตนด้วยเช่นกัน ศรีกฤษณะไม่สามารถเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ได้ เขาคือนายแห่งสวรรค์ ผู้คนคิดว่าศรีกฤษณะพูดกิตะ แต่ศรีกฤษณะไม่สามารถคงอยู่ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ได้ นาม รูป ประเทศ เวลา และกิจกรรมของเขาแยกจากสิ่งนี้อย่างสิ้นเชิง พ่ออธิบายทั้งหมดนี้ กฤษณะมีแม่และพ่อของเขาเอง เขามีรูปของเขาที่ถูกสร้างขึ้นในครรภ์ของมารดาของเขา พ่อไม่ได้เข้ามาในครรภ์ แต่อย่างแน่นอนที่พ่อต้องการพาหนะ พ่อเข้ามาในผู้นี้เมื่อเขาอยู่ในชาติเกิดสุดท้ายจากหลายชาติเกิดของเขา เขาคือศรีกฤษณะในชาติเกิดแรกของเขา ในเวลานี้ชาติเกิดนี้คือชาติเกิดที่ 84 ของเขา และชาติเกิดสุดท้ายจากหลายชาติเกิดของเขา ดังนั้นพ่อจึงเข้ามาในเขา เขาไม่ได้รู้ถึงชาติเกิดของเขา ศรีกฤษณะไม่ได้พูดว่าเขาไม่รู้เรื่องชาติเกิดของเขาเอง พระเจ้าพูดว่า: ผู้ที่พ่อเข้ามาในเขานั้นไม่ได้รู้ถึงชาติเกิดของเขาเอง เพียงพ่อเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ กฤษณะคือนายของอาณาจักร ในยุคทองมีอาณาจักรสุริยวงศ์เป็นดินแดนของวิษณุ รูปรวมของลักษมีและนารายณ์เรียกว่าวิษณุ ที่ใดก็ตามที่ลูกให้คำบรรยาย นั่นก็เพียงพอแล้วที่จะเล่นเพลงนี้เพราะชาวบาร์ตร้องเพลงนี้ด้วยตนเอง เพียงเมื่อศาสนานี้หายไปเท่านั้นที่พ่อจะสามารถมาและพูดกิตะได้อีกครั้ง และก่อตั้งศาสนาเดียวกันอีกครั้ง เนื่องจากไม่มีมนุษย์ของศาสนานั้นเลยในเวลานี้ ความรู้ของกิตะจะปรากฏออกมาจากที่ใด? พ่ออธิบายว่า: ไม่มีคัมภีร์ ฯลฯ ในยุคทองและยุคเงิน ทั้งหมดเหล่านั้นคือเครื่องประกอบของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีใครสามารถพบพ่อผ่านสิ่งเหล่านั้นได้ อย่างแน่นอนที่พ่อต้องมา พ่อมาและประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสแก่ลูกทั้งหมดผ่านการหลุดพ้น ทุกคนต้องกลับบ้าน หลังจากการเข้าไปสู่การหลุดพ้น ลูกจะไปสู่สวรรค์ ลูกจะเข้าไปสู่การหลุดพ้น แล้วก็เข้าไปสู่การหลุดพ้นในชีวิต พ่อพูดว่า: ลูกสามารถได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาทีได้ มีคำกล่าววว่า: ขณะที่อาศัยอยู่ในครอบครัวของลูก ลูกสามารถได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที นั่นคือลูกสามารถเป็นอิสระจากความทุกข์ ชันยาสซีไม่สามารถประทานการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่ลูกได้ พวกเขาไม่แม้กระทั่งเชื่อเรื่องการหลุดพ้นในชีวิต ศาสนาของชันยาสซีไม่ได้คงอยู่ในยุคทองเลย ศาสนาของชันยาสซีคงอยู่ในภายหลัง ศาสนาอิสลามและศาสนาพุทธ ฯลฯ ไม่ได้อยู่ที่นั่นในยุคทอง ศาสนาทั้งหมดยกเว้นศาสนาเทพคงอยู่ในเวลานี้ พวกเขาทั้งหมดถูกแปรเปลี่ยนเข้าไปอยู่ในศาสนาอื่น พวกเขาไม่รู้ถึงศาสนาของพวกเขาเอง ไม่มีใครคิดว่าตนเองเป็นของศาสนาเทพ พวกเขาพูดว่า: “เจย์ อินด์” (ชัยชนะของอินดูสถาน) อย่างไรก็ตามไม่มีชัยชนะใดในเวลานี้ ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อใดที่บาร์ตมีชัยชนะและเมื่อใดที่บาร์ตพ่ายแพ้ เพียงเมื่อลูกได้รับโชคของอาณาจักรและโลกแก่ลูกทำลายเท่านั้นที่บาร์ตมีชัยชนะ เป็นราวันที่ทำให้ลูกพ่ายแพ้ และรามที่ทำให้ลูกมีชัยชนะ มีคำกล่าววว่า: “ชัยชนะสำหรับบาร์ต” มีคำว่า “ชัยชนะสำหรับอินดูสถาน” พวกเขาเปลี่ยนคำพูด คำพูดของกิตะนั้นเดิมมาก พระเจ้า ผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งอื่นใดพูดว่า: พ่อไม่ได้มีแม่หรือพ่อ พ่อต้องสร้างรูปของพ่อเองเพื่อตัวพ่อเอง พ่อเข้ามาในผู้นี้แม่ให้กำเนิดแก่กฤษณะ พ่อคือผู้สร้าง ตามละครแล้ว คัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมด ฯลฯ ถูกสร้างขึ้นสำหรับหนทางแห่งความ

เลื่อมใสศรัทธา กิตะ ภควัทคีตา ฯลฯ ทั้งหมดถูกสร้างขึ้นบนพื้นฐานของศาสนาเทพ ศาสนาเทพที่พ่อสร้างได้ผ่านไปแล้ว ในเวลานี้และจะคงอยู่อีกครั้งในอนาคต ตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบเรียกว่าเป็น อดีต ปัจจุบัน และอนาคต ในสิ่งนี้ตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบมีความหมายที่ต่างกัน สิ่งที่ถูกเปลี่ยนอดีตนั้นจะกลายเป็นปัจจุบันอีกครั้ง เรื่องราวใดก็ตามที่ได้รับการบอกเล่าจากอดีตนั้นจะถูกซ้ำรอยในอนาคต มนุษย์ไม่ได้รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ บาบอบอกลูกในปัจจุบันถึงเรื่องราวใดก็ตามที่เคยเกิดขึ้นในอดีตและสิ่งนั้นจะถูกซ้ำรอยอีกครั้งในอนาคต ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจและลูกจำเป็นต้องมีสติปัญญาที่จะเลียดอ่อนอย่างยิ่งเพื่อที่จะทำความเข้าใจสิ่งนี้ ลูกๆ ควรไปและให้คำบรรยายในที่ใดก็ตามที่ลูกได้รับการเชิญให้ไป ลูกชายอวดพ่อ! ลูกจะเปิดเผยว่าพ่อของเขาคือใคร อย่างแน่นอนที่พ่อนั้นเป็นที่ต้องการ มิฉะนั้นลูกจะประกาศสิทธิ์ในมรดกได้อย่างไร? ลูกคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งอื่นใด อย่างไรก็ตามบุคคลสำคัญเหล่านั้นต้องได้รับความเคารพด้วยเช่นกัน ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน ผู้คนเรียกหา: โอ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! พวกเขาสดมภ์ถึงพระเจ้าว่า: โอ พระเจ้าผู้เป็นพ่อได้โปรดมา! อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้รู้ว่าท่านคือใคร ลูกต้องร้องสรรเสริญชีพบบา ร้องสรรเสริญศรีภุชณะ และร้องสรรเสริญบาร์ตด้วยเช่นกัน บาร์ตเคยเป็นวัดของชีวา บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ 5000 ปีที่แล้วบาร์ตเคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ ใครที่ก่อตั้งอาณาจักรนั้น? อย่างแน่นอนที่ต้องเป็นพระเจ้า ผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งอื่นใด ชีวา ผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งอื่นใด ผู้ที่ไม่มีตัวตน ผู้ที่เรียกได้เช่นกันว่าเป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้รับการแสดงความเคารพ แม้ว่าชาวบาร์ตจะเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา พวกเขาไม่รู้ว่ามีใครที่ชีวามา อย่างแน่นอนที่ท่านต้องเคยมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันก่อนที่สวรรค์จะถูกสร้างขึ้น ท่านพูดว่า: พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันในทุกวงจร มิใช่ในทุกยุค หากว่าท่านมาในทุกยุค ก็จะต้องมีการจุติ 4 ครั้ง พวกเขาได้แสดงให้เห็นการจุติมากมาย เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้น, ผู้ที่สร้างสวรรค์, เป็นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งอื่นใด บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ เคยปราศจากกิเลส และดังนั้นลูกไม่สามารถถามว่าเด็กถือกำเนิดที่นั่นอย่างไร ระบบธรรมเนียมใดก็ตามที่คงอยู่ เป็นสิ่งเหล่านั้นที่จะดำเนินต่อไป เหตุใดลูกจึงวิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งนั้น? เริ่มแรกลูกควรตระหนักจักพ่อ ที่นั่นลูกมีความรู้ของดวงวิญญาณ เราดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง ที่นั่นไม่มีเรื่องของการร้องไห้ และไม่เคยมีการตายก่อนเวลาอันควร ลูกละร่างของลูกในความสุข ดังนั้นพ่อได้อธิบายว่าท่านมาและเปลี่ยนรูปของท่านอย่างไร สิ่งนี้ไม่สามารถกล่าวถึงภุชณะได้ เขาถือกำเนิดผ่านครรรค์ บราห์มา วิษณุ และชางก้าอาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน อย่างแน่นอนที่ท่านต้องมีพ่อของมวลมนุษย์ที่นี้ เราคือลูกๆ ของท่าน พ่อที่ไม่มีตัวตนนั้นไม่สูญสลายและเราดวงวิญญาณก็ไม่สูญสลายด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม อย่างแน่นอนที่เราต้องถือกำเนิดและกลับมาใช้ชาติเกิด ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว ลูกพูดว่า: มาและพูดความรู้ของกิตะอีกครั้ง ผู้ที่มาและจากไปทั้งหมดนั้นจะเข้ามาสู่วงจรอย่างแน่นอน พ่อมาและจากไปด้วยเช่นกัน และเวลานี้ได้มาอีกครั้ง ท่านพูดว่า: พ่อมาและพูดกิตะแก่ลูกอีกครั้ง ผู้คนเรียกหา “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา!” ดังนั้นอย่างแน่นอนที่โลกนี้ไม่บริสุทธิ์ ทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงไปเพื่อชำระให้บริสุทธิ์ของพวกเขาโดยการอาบน้ำในแม่น้ำคงคา สวรรค์เคยคงอยู่ในบาร์ตนี้ บาร์ตคือดินแดนที่เป็นนิรันดร์ที่สูงส่ง เป็นสถานที่จาริกแสวงบุญสำหรับทุกคน มนุษย์ทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ พ่อคือผู้เดียวที่ประทานการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่ทุกคน อย่างแน่นอนที่จะต้องมีการร้องสรรเสริญผู้ที่ทำงานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น บาร์ตคือสถานที่เกิดของพ่อที่ไม่สูญสลาย ท่านคือผู้เดียวที่ทำให้ทุกคนบริสุทธิ์ พ่อไม่สามารถจากสถานที่เกิดของท่านและไปที่อื่น ดังนั้นพอนั่งที่นี้และอธิบายว่าท่านสร้างรูปของท่านเองอย่างไร ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับคุณธรรมของลูก สถานภาพของลูกขึ้นอยู่กับว่าลูกสร้างสมมากเพียงใด ไม่ใช่ทุกคนที่จะสามารถอ่านมูรลีได้ในวิถีเดียวกัน แม้ว่าทุกคนอาจจะสามารถเป่าขลุ่ยไม่ไม่ได้ พวกเขาทั้งหมดจะไม่สามารถเป่าขลุ่ยในวิถีเดียวกันได้ ทุกคนเล่นบทบาทของเขาต่างกัน บทบาทที่ใหญ่โตเช่นนั้นอยู่ภายในดวงวิญญาณที่สดแสนเล็ก ดวงวิญญาณสูงสุดพูดว่า: พ่อต้องเล่นบทบาทด้วยเช่นกัน พ่อมาเมื่อมีการประณามศาสนา พ่อให้ผลตอบแทนในหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน ผู้คนให้ทานและทำบุญในนามของพระเจ้าและดังนั้นเป็นพระเจ้าที่ให้ผลของการให้ทานนั้น แต่ละคนประกันตนเอง พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะได้รับผลของสิ่งที่พวกเขาได้ให้ในชาติเกิดถัดไปของพวกเขา ในขณะที่ลูกประกันตนเองถึง 21 ชาติเกิด สิ่งนั้นเป็นการประกันทางอ้อมที่มีขีดจำกัด ในขณะที่สิ่งนี้คือการประกันทางตรงที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกจะได้มาซึ่งทรัพย์สมบัติที่ไร้ขีดจำกัดเมื่อลูกประกันจิตใจ ร่างกาย และทรัพย์สมบัติของลูก ลูกจะมีฟลานามัยดีเสมอและ มั่งคั่งเสมอ ลูกกำลังประกันตนเองโดยตรง มนุษย์ให้ทานในนามของพระเจ้าเพราะพวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าจะให้ผลตอบแทนของท่านนั้นแก่พวกเขา พวกเขาไม่ได้เข้าใจว่าท่านให้ผลตอบแทนนั้นอย่างไร มนุษย์คิดว่าสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาได้รับนั้นพระเจ้าเป็นผู้ให้มา คิดว่าพระเจ้าให้ลูกแก่เขา อังชะ หากพระเจ้าให้ลูกแก่พวกเขา ท่านก็สามารถนำเด็กนั้นกลับไปได้ด้วยเช่นกัน อย่างแน่นอนที่ลูกทั้งหมดต้องตาย ไม่มีสิ่งใดจะไปกับลูก ร่างกายของลูกจะจบสิ้นลงด้วยเช่นกัน ดังนั้นประกันสิ่งใดก็ตามที่ลูกต้องการในเวลานี้ เพื่อที่สิ่งนั้นจะได้รับการประกันถึง 21 ชาติเกิด ไม่ใช่ว่าลูกสามารถประกันทุกสิ่งแล้วไม่ทำงานรับใช้ใด แต่เฝ้าแต่รับประทานที่นี้ ลูกต้องทำงานรับใช้ ค่าใช้จ่ายของการเลี้ยงดูลูกดำเนินต่อไปด้วยเช่นกัน หากลูกประกันทุกสิ่งและรับประทานต่อไปที่นี้ ลูกจะไม่ได้รับสิ่งใด ลูกจะ

ได้รับบางสิ่งเมื่อลูกทำงานรับใช้ เพียงเมื่อนั้นเองที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ยิ่งลูกทำงานรับใช้มากเท่าใด ลูกก็จะได้รับมากเท่านั้น ยิ่งลูกทำงานรับใช้น้อยเท่าใด ลูกก็จะได้รับน้อยเท่านั้น นักสังคมสงเคราะห์ของรัฐบาลก็ต่างลำดับกันไปด้วยเช่นกัน พวกเขามีหัวหน้าที่สำคัญมากมาย มีนักสังคมสงเคราะห์หลายประเภท ประเภทของพวกเขาคืองานรับใช้ทางร่าง ในขณะที่ประเภทของลูกคืองานรับใช้ทางจิต ลูกทำให้ทุกคนกลายเป็นผู้จาริกแสวงบุญ นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิตที่พาลูกไปหาพ่อ พ่อพูดว่า: ละทิ้งสำนึกทางร่างของลูก ความสัมพันธ์ทางร่างของลูกและภรรยา ฯลฯ ด้วยเช่นกัน และจดจำพ่อผู้เดียว พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นไม่มีตัวตน ท่านนำรูปที่มีตัวตนมาใช้เพื่อที่จะอธิบายแก่ลูก ท่านพูดว่า: พ่อใช้ร่างนี้มาใช้ พ่อรับการคำจูนของวัตถุธาตุ ลูกมาอย่างเปลือยเปล่าและเวลานี้ลูกทั้งหมดต้องกลับบ้านอีกครั้ง ท่านพูดกับดวงวิญญาณของศาสนาทั้งหมดว่าความตายกำลังอยู่เบื้องหน้า ยาดาวาสและฆราวาสทั้งหมดจะถูกทำลาย และฟื้นดาวาสจะมาอีกครั้งเพื่อปกครองอาณาจักรของพวกเขา บทของกิตะนั้นกำลังซ้ำรอยอีกครั้ง โลกเก่ากำลังจะถูกทำลาย ขณะที่ลูกใช้ 84 ชาติเกิด โลกนี้ก็กลับมาเก่า ในเวลานี้ที่ลูกได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดของลูก การละเล่นกำลังจะสิ้นสุดลง ในเวลานี้เราต้องกลับบ้าน เราจะละทิ้งร่างของเราและกลับบ้าน ฝ่าแต่เตือนกันและกันว่าในเวลานี้เราต้องกลับบ้าน เราได้เล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิดนี้นับครั้งไม่ถ้วน การละเล่นนี้ลูกสร้างขึ้นเป็นนิรันดร์ ผู้คนต้องกลับไปสู่ส่วนของตนในศาสนาของพวกเขา ต้นอ่อนของศาสนาเทพที่ได้หายไปนั้นกำลังถูกเพาะหว่านในเวลานี้ ผู้ที่เคยเป็นดอกไม้จะมาอีกครั้ง ดอกไม้ที่ดีจำนวนมากมา แต่เนื่องจากพายุของมายา ดอกไม้เหล่านั้นก็ตกลงมา และแล้วด้วยการได้รับสมุนไพรรักษาชีวิตของความรู้ ดอกไม้เหล่านั้นก็จะยืนขึ้น/เบ่งบานอีกครั้ง พ่อพูดว่า: ลูกได้ศึกษาคัมภีร์ ฯลฯ แล้ว ผู้นี้มีภรรยา ฯลฯ ด้วยเช่นกัน มีผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลสให้แก่ทุกคน รวมถึงภรรยาด้วย มีการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที มีราชาและราชินี และดังนั้นก็กลายเป็นหนทางของครอบครัว สิ่งนี้เคยเป็นหนทางของครอบครัวที่ปราศจากกิเลส ในขณะที่เวลานี้ได้กลายเป็นหนทางครอบครัวที่มีกิเลสอย่างสมบูรณ์ อาณาจักรของราวันไม่ได้คงอยู่ที่นั่น อาณาจักรของราวันเริ่มขึ้นหลังจากครึ่งของวงจร เป็นชาวบาร์ตที่พ่ายแพ้ราวัน ผู้คนของศาสนาอื่นทั้งหมดผ่านสภาพสโตนีโรและตโมระหว่างเวลาของเขาเอง เริ่มแรกพวกเขามีความสุขและแล้วพวกเขาก็ไม่มีความสุข หลังจากการหลุดพ้น ก็มีการหลุดพ้นในชีวิต ในเวลานี้ทุกคนไม่บริสุทธิ์และเสื่อมโทรมอย่างสมบูรณ์ แต่ละดวงวิญญาณต้องละร่างของเขาแล้วรับร่างใหม่อีกร่างหนึ่ง พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้เข้ามาสู่วงจรของการเกิดและการกลับชาติมาเกิด ไม่มีใครสามารถเป็นพ่อของพ่อได้ ทุกคนอื่นมีพ่อ แม้กระทั่งการเกิดของกฤษณะก็เกิดขึ้นผ่านกรรมของมารดา บราห์มานี้จะใช้ชาติเกิดผ่านกรรมและแล้วท่านก็จะได้รับอาณาจักร เป็นบราห์มาที่ต้องกลับมาใหม่จากเก่า ท่านมีอายุ 84 ชาติเกิด สิ่งนี้ยากมากที่จะนั่งอยู่ในสติปัญญาของผู้ใดอย่างถูกต้องแม่นยำเพื่อที่พวกเขาจะมีความสุขอย่างยิ่ง ความรู้นี้เป็นเช่นชะมดเขียง(สารที่มีกลิ่นหอมได้จากตัวชะมดใช้ทำน้ำหอม-ผู้แปล) ที่มีกลิ่นหอมอย่างยิ่ง อังชะ

ถึงลูกๆที่ สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นนักสังคมสงเคราะห์ทางจิต และสอนการจาริกแสวงบุญทางจิตนี้แก่ทุกคน เพาะต้นอ่อนของศาสนาเทพของลูก

2. ใช้สติปัญญาที่ละเอียดอ่อนของลูกเพื่อเปิดเผยพ่อ เริ่มแรกสร้างสมทุกสิ่งด้วยตนเองแล้วอธิบายสิ่งนั้นแก่ผู้อื่น

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่มีพลัง ผู้ที่ให้ความรู้ที่เป็นอมตะนี้แก่ดวงวิญญาณทั้งหลายและปลดปล่อยพวกเขาจากความกลัวของการตายก่อนเวลาอันควรของพวกเขา

ผู้คนทุกหนแห่งในโลกกลัวการตายก่อนเวลาอันควร พวกเขาเจ็บประทุรในความกลัว เคลื่อนไหวในความกลัว และนอนหลับในความกลัว บอกบางสิ่งที่มีความสุขกับเหล่าดวงวิญญาณเช่นนั้นและปลดปล่อยพวกเขาจากความกลัวของพวกเขา ให้ชาวดีแก่พวกเขาว่าลูกสามารถช่วยพวกเขาให้พ้นจากการตายก่อนเวลาอันควรได้ถึง 21 ชาติเกิด ทำให้ทุกดวงวิญญาณเป็นอมตะโดยการให้ความรู้ที่เป็นอมตะแก่พวกเขา ด้วยสิ่งนี้พวกเขาจะพ้นจากการตายก่อนเวลาอันควรชาติแล้วชาติเล่า ด้วยกระแสจิตของความสงบและความสุขของลูก จงกลายเป็นผู้รับใช้ที่มีพลัง ผู้ที่ให้ประสบการณ์ของความสงบและความสบายแก่ทุกคน

คติพจน์: โดยการรักษาความสมดุลของการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้เท่านั้นที่ลูกจะสามารถได้รับพรของทุกคน

*** โอม ชานติ ***